

cerede Mindretal har nogen Uret i den Betragtning. Der vil ganske vist være nogle Apotekere, som ville synes godt om den Ordning, nemlig de Apotekere, der have en meget lille Nettoindtægt i Forhold til deres Bruttoindtægt, men derimod ville de Apotekere, som have en forholdsvis stor Nettoindtægt i Forhold til Bruttoindtægten, synes meget daarlig om Ordningen. Sagen er nemlig ganske simpelt den, at Bruttoindtægten ikke er noget retfærdigt Grundlag for en Beskatning eller et Afgiftspaalæg, fordi de Omkostninger eller Udgifter, som vedkommende har, falde meget forskelligt, idet Husleje o. s. v. ere meget forskellige for de forskellige Apotekere, efter som de bo i de større Byer eller ude paa Landet. I det hele taget vil Bruttoindtægten aldeles ikke være nogen retfærdig Skattebasis. Det kan ikke nægtes, — og det synes jeg, at man mere og mere bliver enig om hele Verden over — at Nettoindtægten er en retfærdig Skattebasis; thi naar den Nettoindtægt, man har, kommer over en vis Sum, kan den taale en Beskatning, en Paabyrdelse af en Afgift. Men jeg er nær ved at tro, at det cerede Mindretal tvivler lidt om, at man kan træffe den rigtige Nettoindtægt, thi ellers vilde jeg dog tro, at Mindretallet var enigt med Flertallet i, at Nettoindtægten er den korrekte Afgiftsbasis. Man har imidlertid sørget for saa godt og grundigt som muligt at træffe det rigtige, idet man har fastsat de strenge Straffebestemmelser for falske Angivelser, og idet man ved Siden deraf har sat en virksom og effektiv Kontrol. Naar man gaar dertil, nærer Flertallet ingen Tvivl om, at man ogsaa virkelig kan faa den rigtige Nettoindtægt opgivet. Hvis man ikke kan det i dette Tilfælde, hvor det jo kun gælder et ganske ringe Antal Mennesker, hvorledes i Alverden skulde man saa naa til en Indkomstkraft for et helt Land med tvungen Selvangivelse? Saa vilde man jo der være udsat for at faa omtrent lutter fejle Opgivelser. Det viser sig dog, at man baade her hjemme og ogsaa andre Steder har forsøgt det med et vist Held, og Flertallet nærer derfor ingen Tvivl om, at den rette Nettoindtægt, den rette Basis for Besatningen kan findes. Dette med Hensyn til Mindretallets Betænkning.

Med Hensyn til Mindretallets Uendringsforslag Nr. 3, 4 og 5, hvorved den skattefri Del af Indtægten nedsættes fra 3,000 til 2,000 Kr., og de øvrige Tal rettes i Forhold dertil, maa jeg maasse sige et Par Ord. Jeg forstaaer ikke rigtig, at det cerede Mindretal er gaaet saa langt bort fra det Lovforslag, som blev vedtaget

ved 2den Behandling i Fjor her i Tinget, hvor man gif til at lægge Afgift paa Apoteker, som havde en Bruttoindtægt af 10,000 Kr. eller der over. Nu er man i Lovforslaget i Aar gaaet ret betydelig ned under dette Minimum, thi for de smaa Apoteker vil en Nettoindtægt af 3,000 Kr. ikke naa op til en Bruttoindtægt af 10,000 Kr. Man er altsaa gaaet ikke ubetydelig ned — jeg tror endog saa at kunne sige for visse Apotekers Vedkommende meget betydelig. Jeg forstaaer derfor ikke rigtig, at det cerede Mindretal nu vil have det yderligere nedsat. Tanken i Lovforslaget er, synes jeg, den, at der skal paalægges Apotekerne en rimelig Afgift, ikke den, at man skulde udnytte det Privilegium, som Staten ejer, paa den allernøjeste Maade, saaledes at man søgte at plukke Apotekerne i den højest mulige Grad. Tværtimod vil man, som jeg sagde, paalægge dem en rimelig Afgift. Men at gaa ned til, at de skulle begynde at betale Afgift, naar de have 2,000 Kr. i Nettoindtægt, finder Flertallet og jeg, som Flertallets Ordfører, at være et alt for langt Skridt ned ad. Naar man tager i Betragtning, hvad Uddannelsen har kostet, og det ikke ringe Ansvar en Apoteker har, synes det ikke at være for høj en Grænse, naar man i Lovforslaget er blevet staaende ved de 3,000 Kr.

Jeg skal i Genhold til de Bemærkninger, jeg her har gjort, anbefale det høje Ting at stemme for Udvalgets Uendringer og for Lovforslaget, saaledes ændret, men derimod at stemme imod det cerede Mindretals Uendringsforslag.

Jeg maa maasse til allersidst udtale til det cerede Medlem fra Ribe (Bust) — desværre ser jeg ikke det cerede Medlem paa hans Plads — at jeg er særlig glad over ikke at finde ham som Deltager i Mindretallets Betænkning. Jeg ved, at det cerede Medlem med stor Interesse har omfattet dette Spørgsmaal i adskillige Aar og sat sig nøje ind deri, og jeg kan derfor saa godt forstaa, at det cerede Medlem ikke ganske kan tiltræde det Mindretals Betænkning, som han i øvrigt er enig med. Derimod beklager jeg, at det cerede Medlem er gaaet med til denne yderligere Nedsættelse af den afgiftsfri Sum, og vil ikke haabe, at han faar Held til at faa den ændret.

N. J. Jensen: Jeg skal i nogle faa Ord omtale det foreliggende Lovforslag. Jeg skal begynde med de Uendringer, som Mindretallet har tilladt sig at stille til § 2. Hvad et Apotek kan svare i Afgift, hvor stor en Nettoindtægt det skal have for at kunne be-